

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa "S-C. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego
Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego" z siedzibą w W.
przeciwko R.D. i S. D.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2011 r.,

zażalenia pozwanych

na orzeczenie o kosztach zawarte w pkt. II wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 5 kwietnia 2011 r.,

- 1. oddala zażalenie i zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz strony powodowej kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego;**
- 2. przyznaje adwokat A. K. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) zł, powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwany z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w wyroku z dnia 5 kwietnia 2011 r., rozstrzygając o kosztach postępowania odwoławczego, zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 2.665 zł, tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Pozwani w zażaleniu na powyższe rozstrzygnięcie wnieśli o jego uchylenie lub zmianę, zarzucając Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 102 w związku z art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c. przez ich niezastosowanie i błędne przyjęcie, że w sprawie nie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, pozwalający na nieobciążanie skarżących kosztami.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Wyjątek od tej reguły przewidziany został w art. 102 k.p.c., zgodnie z którym, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami (zasada słuszności).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało wyjaśnione, że ustalenie, czy w sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, zależy od swobodnej oceny sądu, przy czym wskazuje się, że ocena wystąpienia takiego przypadku dokonywana jest z uwzględnieniem okoliczności konkretnego przypadku (zob. m.in. wyroki: z dnia 19 maja 2006 r., III CK 221/05, niepubl.; z dnia 3 lutego 2010 r., II PK 192/09, niepubl. i z dnia 27 maja 2010 r., II PK 359/09, niepubl. oraz postanowienia: z dnia 13 grudnia 2007 r., I CZ 110/07, niepubl.; z dnia 27 stycznia 2010 r., II CZ 88/09, niepubl., z dnia 11 lutego 2010 r., I CZ 112/09, niepubl. i z dnia 16 lutego 1981 r., IV PZ 11/81, niepubl.).

Ingerencja w to uprawnienie, w ramach rozpoznawania środka zaskarżenia od rozstrzygnięcia o kosztach procesu, może być usprawiedliwiona jedynie w razie stwierdzenia, że dokonana w zaskarżonym postanowieniu ocena jest dowolna, oczywiście pozbawiona uzasadnionych podstaw (por. postanowienie SN z dnia 15 czerwca 2011 r., V CZ 23/11, niepubl.).

Odnosząc te uwagi do sprawy niniejszej, Sąd Najwyższy w składzie orzekającym nie dopatrył się okoliczności, które przemawiałyby za stanowiskiem skarżącego, że dokonana przez Sąd Okręgowy w ocena wskazująca na niewystąpienie szczególnie uzasadnionego wypadku, o którym mowa w art. 102 k.p.c., jest dowolna i oczywiście pozbawiona uzasadnionych podstaw.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, art. 105 § 2 i art. 108 § 1 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 19 w związku z § 6 pkt 6, § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.).